

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII
"STEFAN CEL MARE"
VASLUI

COLECTIVUL DE REDACȚIE

CHIRVASE DAN ANDREI
PĂDURARU ALEXANDRU
OLARIU CIPRIAN
ISTRĂTUCĂ INA

- Clasa I B
- Clasa a II-a A
- Clasa a III-a C
- Clasa a IV-a A

Dragi cititori,

Sperăm ca primul număr al revistei noastre să vă ofere subiecte interesante și să fim pe drumul cel bun, adică pe calea către mintea și inimile voastre.

Colectivul de redacție

Vânt bun la pupa spre... (5) VEST!

Multă cerneală a curs și va mai curge încă despre școlarii mici din acest lăcaș al educației depline.

Aici, este o lume, o lume de dascăli și elevi care împreună, pășesc spre viitor.

Aici, lumea ideilor în educație se armonizează cu gândul curat al copiilor.

Aici, se conturează o imagine virtuală a școlii, dându-se răspuns, în același timp, așteptărilor elevilor și expectanțelor părinților lor.

Climatul deschis, favorabil performanței școlare, da, aici, substanță destinului unei reforme.

Școlarul mic ce desface sfios evantaiul posibilităților de realizare are mari șanse aici.

Aici, la Școala „Ștefan cel Mare”, se face carte.

„La ceas de suflet”, învățătorimea acestei școli dă forță ideii de personalizare a muncii sale și prin paginile acestei reviste impuls.

Cultura școlii vasluiene își sporește astfel aura și prin această apariție editorială.

Le doresc tuturor „oamenilor lui Ștefan” „vânt bun la pupa”, spre apele înstelate ale Europei.

Elena Simionică

Inspector școlar –
învățămint primar

SUMAR

1. DIN CREAȚIILE
COPILOR

2. "2+2"

LOGICĂ ȘI PERSPICACITATE

3. CALEIDOSCOP
ȘTIINȚIFIC

4. PAGINI

UMORISTICE

5. SFATURI DE LA
"CURĂȚEL"

6. JURNAL DE
VACANȚĂ

DIN CREAȚIILE COPILOR

ROMÂNIE - LEAGĂN DE POEZIE

Patria... Cei mai mulți dintre noi ne imaginăm România ca o țară foarte bogată. Așa și este: o țară cu trecut glorios, cu strămoși viteji și cu foarte multe bogății.

Lanțul Munților Carpați, cununa de piatră a țării, ne adăpostesc precum Sarmizegetusa pe Decebal și Cetatea de la Suceava pe Ștefan cel Mare.

La Hotarele țării își plâng doinele râurile Tisa, Prut și Fluviul Dunărea, stând de strață ca niște „uriași” albaștri de netrecut.

Doinel lor amintesc de faptele de vitejie ale românilor ce și-au dat viața ca să apere și să păstreze neîntinat leagănul strămoșesc.

Mănăstirile și bisericile zidite din ordinul celor ce au câștigat bătălii grele, precum Ștefan cel Mare, Mircea cel Bătrân, Mihai-vodă și alți mari voievozi demonstrează cu câtă râvnă, putere și voință au condus aceștia poporul românesc, dar și câtă nădejde și-au pus în puterea divină convingși fiind că luptă pentru dreptate: își apără ce e al lor și al copiilor lor, fără să jinduiască la alte bogății.

Litoralul României este sărutat de atingerea blândă a Mării Negre. Această atingere a fost și izvor de bogăție, fiind o poartă vremelnic deschisă celor care au văzut în România un potențial partener. Tot pe aici au pătruns și primele vești despre creștinătate, precum și mesagerul lor - Sfântul Apostol Andrei.

România s-a ridicat la un loc de vază între țările Europei prin munca și truda strămoșilor noștri, prin dorința ca țara să progreseze.

Acest popor a trecut cu fruntea sus prin istorie arătând multor nații ce înseamnă să fii român. Au vorbit lumii, în felul lor, despre România poeți ca : Mihai Eminescu, George Coșbuc, Vasile Alecsandri, Nechita Stănescu, Adrian Păunescu. Au cântat-o Ciprian Porumbescu, George Enescu și Andrei Mureșan. I-au pictat bogățiile și frumusețile Nicolae Grigorescu, Ștefan Luchian și încă mulți alții.

La doar șaptesprezece ani, Mihai Eminescu a găsit urarea cea mai simplă și mai adâncă adresată României:

„Viață în vecie, glorie, bucurie,
Arme cu tărie, suflet românesc,
Vis de vitejie, fală și mândrie,
Dulce Românie, asta ți-o doresc!”

Să nu uităm niciodată că „cine nu are țara în inimă, zadarnic o caută pe hartă, iar cine nu-și are strămoșii în sânge, degeaba îi caută prin documente”.

Istrătuță Ecaterina
Clasa a IV-a A

COPILUL CU DREPTURILE ȘI ÎNDATORIRILE SALE

Ce bine e să fii mic, mic de tot! Atunci ai numai drepturi. Toți din familie îți acordă atenție.

Îmi amintesc cu plăcere de verișoara mea, Ioana, că, atunci când era mică avea numai mofturi. Numai un scâncet de-al ei de se auzea și, cât ai clipi din ochi, toți eram lângă ea.

Ne purtam blând, mângâietor cu dânsa. Îi vorbeam încet, îi cântam, o legănam, îi făceam fel de fel de jocuri ca să zâmbească. Și ea zâmbea.

De schimbat, de spălat, de hrănit avea grijă Simona, mama ei. Ioana tot creștea, de aceea au început să apară și îndatoriri. Trebuia să asculte de părinți, să acorde respect bunicilor, iar de noi să asculte și să fie atentă la ceea ce îi spuneam.

Timpul a trecut. Acum își face singură ordine în jucării. Ioana e la grădiniță. Acolo a învățat cum să se poarte și să se joace cu colegii săi sub îndrumarea doamnelor educatoare.

Trebuie să învețe poezii, să respecte programul de masă și de odihnă. Acolo învață să scrie, să socotească și să deseneze. Dar va începe școala și pentru ea cum a început și pentru mine. Îndatoririle sunt mai mari, ca elevă. Eu, ca toți colegii mei, trebuie să respect regulamentul școlar.

Deja am învățat ce înseamnă cuvintele „educație și disciplină”.

Ca să n-o supăr pe doamna învățătoare, care mi-i foarte dragă, sunt cuminte, o ascult cu atenție, încerc să dau răspunsuri corecte la întrebările sale. Fac tot ceea ce pot eu ca s-o fac să zâmbească, dar nu reușesc întotdeauna, deci mai am multe îndatoriri. Deși e mai greu în clasa a IV-a, învăț cu sârguință pentru că și asta e o îndatorire, îi respect pe cei din jur, citesc, mă joc, fac tot ceea ce poate face un copil de vârsta mea.

Doamne, câte drepturi și îndatoriri mai sunt?

Noi, copiii de azi, vom fi adulții de mâine, adevărații cetățeni ai României cu multe, multe drepturi dar și îndatoriri.

Manea Mălina
Clasa a IV-a A

MOTĂNEL ȘI ȘORICEII

Într-o seară, motănel
A zărit un șoricel
Ce după hrană pleca,
Fiindcă n-avea ce le da,
Copilașilor micuți
Ce erau abia născuți.
Iute, atunci motănel
A sărit pe șoricel.
Când laba pe el a pus
Era bucuros nespus.

D-auzi un glas duos
Care îl rugă frumos
Mama să le-o ocrotească,
Copilașii să îi crească.
Motănel a ascultat,
Șoricelul a scăpat.

Luca Maria Cătălina
Clasa a III-a A

ÎN LUMEA POVEȘTILOR

Lumea poveștilor e o lume fascinantă în care mi-ar plăcea să pătrund, pentru a cunoaște fiecare personaj și a trăi experiența și sentimentele acestora.

Mi-ar plăcea să fiu Degețica, să simt mirosul și roua florilor, să-i am prieteni pe peștișori și rândunele.

Mi-aș dori să fiu Dorothea, să pot cunoaște prietenia și recunoștința sperietoarei și a omului de tinichea, să pot vedea frumusețea orașului Smaragdelor. Aș vrea să am puterea Marelui Oz, să-i pot ajuta pe toți cei care au nevoie de un sprijin.

Aș vrea să fiu Buratino pentru a simți răutatea celor din jur, pentru a da o lecție vulpii Alisa, motanului Bazilio și tuturor ce au însușirile lor.

Mi-ar plăcea să fiu Lizuca sau Scufița Roșie ca să cunosc frumusețile pădurii, adierea copacilor și mângâierea ierbii. Aș dori să fiu Moș Crăciun ca să împart daruri copiilor și să fiu martor la bucuria lor.

Mi-ar plăcea să fiu Nică a lui Creangă ca să pot trăi copilăria lui cu peripeții cu tot, să mă pot bucura de frumusețile Humuleștilor și a Ozanei „cea frumos curgătoare”.

Din lumea poveștilor poți învăța să fii mai bun, mai cinstit și să-i prețuiești pe cei din jur.

Ce minunată e lumea poveștilor!

Păduraru Alex
Clasa a II-a A

PISICUȚA MEA

Pisicuța mea vărgată
Prinde șoarecii de-ndată,
Cu lăbuța îi agață,
Și de coadă îi răsfață.
Îi alintă și se joacă,
După care, haț! îi papă.

Și când vine de afară,
Pe lăbuțe ea se spală.
E curată și frumoasă,
Fericită toarce-n casă.
Asta e pisica mea
Cu botic de catifea.

Pavel Bianca
Clasa a II-a B

ÎN LUMEA POVEȘTILOR

Andrei este elev în clasa a doua. Îi place mult să citească. În fiecare săptămână merge la bibliotecă. Este fascinat mai ales de lumea poveștilor.

Zilnic, după pregătirea lecțiilor, el citește o poveste.

Într-o seară a citit povestea „Hansel și Gretel” scrisă de Frații Grimm. Vrajit de frumusețea poveștii, de peisajele încântătoare, a adormit.

Deodată auzi niște bătăi ritmate în pădure. Probabil că era tatăl copiilor care tăia lemne. Din depărtare, Hansel și Gretel îi făceau cu mâna. Împreună plecară prin pădure să caute calea de întoarcere acasă. Ei se întâlneau pe o potecă îngustă cu Scufița Roșie care avea un coș încărcat cu bunătăți pentru bunica ei. Au ajuns și la un lac unde Moș Martin aștepta cu multă răbdare să i se prindă peștii de coadă. Pe malul apei era o răchită bătrână în care se adăpostiseră Lizuca și Patrocle.

Andrei și prietenii lui ajunseră într-o poieniță. Acolo văzură căsuța piticilor. Albă ca Zăpada stătea la geam și vorbea cu vrăjitoarea cea rea.

Băiatul încerca să fugă spre prințesă pentru a o avertiza că i se pregătește o capcană. Dar nu reuși pentru că cineva îl bătu pe umăr.

– Andrei, trezește-te! Ai adormit! Hai și îți verifică ghiozdanul! Mâine va fi o nouă zi de școală.

– Mamă! Ce vis minunat am avut! E palpitantă lumea poveștilor!

Ștefăniță Eduard-Sebastian

Clasa a II-a A

ANIMALUL MEU PREFERAT

De ziua mea de naștere, colegii mi-au adus drept cadou un câțel cât un ghemotoc.

Avea blănița moale și maro. Părul lung de pe căpșorul mic îi ascundea ochii negri și blânzi. Năsul mic și umed îi era turtit. L-am așezat într-un coș mic și l-am acoperit cu o păturică albastră.

Tipul a trecut, și împreună cu mine a crescut Kira, pentru că așa i-am pus numele. Din ziua aceea sunt nedespărțit de ea. Unde merg eu e și ea prezentă.

Când vin acasă de la școală nu mai poate de bucurie. Își mișcă bucuroasă codița și vrea să ne jucăm. Joaca e activitatea ei preferată. Plăcerea ei este joaca cu mingea de tenis a fratelui meu.

Când terminăm lecțiile, o scoatem la plimbare. Iubește foarte mult copiii și-i urmează pretutindeni.

Kira îmi este un prieten credincios. Toți din familie îl iubim.

Popovici Cristina-Mihaela

Clasa a IV-a D

MAX

Max este un cățeluș simpatic și vioi. Pe blănița lui, de culoarea cafelei cu lapte, sunt două pete mari, albe. Urechile nu sunt niciodată pleoștite, pentru că Max este tot timpul atent la cei din jur, iar codița lui este tot timpul în mișcare.

Gata mereu de joacă, Max nu refuză niciodată o plimbare. Ochii negri cu care te fixează par că spun: „Vrei să te joci cu mine? Eu sunt cuminte și îmi plac mult copiii!”.

Când obosește de atâta alergat, Max adoarme cu capul pe labe, iar dacă lăbuțele îi tresar în somn, visează o pisică ce trebuie să o prindă...

Andrieș Bianca
Clasa a II-a A

IEPURAȘ

Ghemotoc pufos
Gri sau alb lăptos
Mănâncă alune
Iepuraș îi spune.

Agarici Edi
Clasa I B

O ÎNTÂMPLARE

Este vară. Duminică de dimineață, împreună cu alți prieteni, plecăm într-o expediție pe munte.

Drumul ni s-a părut scurt. Toți cântam și ne bucuram de căldura soarelui și de priveliștile încântătoare. Mihai, cel mai mare dintre noi, ne propune să mergem pe o scurtătură ca să ajungem mai repede la cabana „Trei Brazi”. Am acceptat cu toții și am continuat să mergem călăuziți de Mihai. Deodată, în fața noastră apare un pod de scândură.

- Să mergeți încet, câte unul! ne sfătuiește Mihai. Ar putea fi periculos.
- Pășim cu teamă pe pod. Mergem unul în spatele celuilalt. Deodată, podul se înclină.
- Suntem în pericol! strigă Andrei.
- Întoarceți-vă și fugiți cât puteți de repede! ne îndemnă Mihai.

Am luat-o la fugă, dar în urma noastră podul trosnea și, scândură cu scândură se desprindea și cădea în prăpastie. Când ultimul copil a ajuns la capătul podului, acesta s-a rupt. Mihai, căci el era ultimul, a reușit să se agațe de un colț de stâncă.

- Ajutor! Ajutor! strigă el cât îl țineau puterile.
- Toți i-au sărit în ajutor și l-au ridicat de pe stâncă.
- Vă mulțumesc! spuse el. Fără voi n-aș fi reușit.
- Pentru ce sunt prietenii? glumim noi.

Apoi ne-am continuat drumul spre cabana „Trei Brazi”.

Butnaru Alexandra
Clasa a III-a B

PUTNA, LEAGĂN DE RUGĂCIUNE

Oprindu-se pe culmea unui deal, din goana după cerb, Ștefan cu întreaga lui suită a rămas mirat de frumusețea văii ce li se deschidea privirilor.

Parcă dându-și mâna, dealurile apărau frumusețea de nedescris a peisajului și cel mai potrivit lucru ce-ți venea în gând atunci când vedeai frumusețea aceasta era să te gândești la Rai.

Crestele dealurilor erau frumos împodobite de lumânările verzi ale brazilor, iar către poale te legăna umbra deasă a fagilor.

Când soarele săruta de plecare dealul, se oprea încet, jucându-se ușor cu iarba mlădioasă a poienilor.

Ce altă mulțumire mai mare puteai aduce Făcătorului acestui loc decât înălțarea unui locaș de rugăciune?

Istrătuță Ecaterina

Clasa a IV-a A

O ÎNTÂMPLARE

A fost odată ca niciodată, când puricele se potcovea cu nouăzeci și nouă de ocale și se încălța în slava cerului și tot spunea că-i ușor, oare ce-a fost?

Au fost odată două prințese, surori vitrege. Una dintre ele avea fața îngrijită, ochii mari și albaștri ca apa mărilor, obrații roșii ca trandafirii îmbobociți și era așa de suplă, ca trasă prin inel, și avea un suflet așa de bun, că toți o iubeau. Cealaltă era urâtă și slută, de n-o iubea nimeni.

Într-o zi, prințesa cea urâtă, Manca, o întrebă pe sora ei, Alexia:

– De ce nu te duci să culegi niște căpșuni din Pădurea Întunecată?

– Dar afară e ger și căpșuni nu se găsesc, mai ales că în Pădurea Întunecată locuiește vrăjitoarea cea rea!

– Nu mă interesează! Mi le aduci, altfel pun să fii spânzurată!

– Bine...

În Pădurea Întunecată, Alexia văzu vrăjitoarea, care, la rândul ei o văzu pe Alexia. Sfioasă, ea o întrebă pe vrăjitoare:

– Mă scuzați, n-aveți niște căpșuni?

– Ba cum să nu! se înmuie vrăjitoarea, văzând-o așa de frumoasă. Poftim, ia un coș plin!

– Mulțumesc mult, spuse Alexia și plecă bucuroasă că a scăpat de moarte.

Geantă Ioana

Clasa a IV-a B

LUPU-ȘI SCHIMBĂ PĂRUL, DAR NĂRAVUL BA

E primăvară cu soare blând și îmbietor. La stâna lui nea Gheorghiță, oile, miei și berbecii stau în bătaia razelor soarelui și mănâncă din mugurul proaspăt al ierbii.

E liniște, iar Dulău și Azor stau și ei la umbra unui copac. De după un dâmb, se văd sclipind, a poftă de carne, doi ochi scânteietori. Sunt ochii lupului. Își puse în gând să servească un prânz delicios. Dar cum să facă să nu-l simtă câinii? Se deghiză în oaie și se amestecă printre mioare. Nimeni nu-l băgă în seamă până când, oaia cea nouă se apropie mai mult de un mieluț și-l luă subsuoară.

Celelalte surate au început a behăi, iar câinii s-au repezit spre musafirul nepoftit. L-au încolțit, iar el, lepădându-și blana de oaie, o luă la fugă cu tot năravul său.

Vorba ceea: Lupu-și schimbă părul, dar năravul ba!

Bojoagă Florin - Ionuț
Clasa a III-a B

PRIETENIA

Mâine sărbătorim Crăciunul. Domnul învățător ne-a spus să facem invitații pentru serbarea de Crăciun.

- Ți-ai pregătit costumul? Îl întreb eu pe Alex.
- Sigur că da.
- Dar tu?
- Trebuie să-i mai pun nasturii și este gata. Scuză-mă, dar nu pot să mai stau. Trebuie să împart invitațiile bunicilor și părinților. Ei sunt invitații mei speciali.

Alex s-a întristat. Mama sa era bolnavă, iar tatăl murise cu doi ani în urmă. Nici pe bunici nu-i putea invita pentru că erau aspri cu el.

- Dacă vrei, părinții mei vor fi și invitații tăi.
- Dar voi nu-i puteți înlocui pe părinții mei, mai ales pe mama. Nici nu cred c-am să mai vin la serbare. Trebuie să am grijă de ea.
- Noi vom încerca să umplem acest gol din sufletul tău. Pentru asta sunt prietenii...

Ciocoiu Nicușor
Clasa a IV-a B

ȚUPICĂ

Cu ochișorii mici ca niște mărgele de smarald, mă privește din balconul „vilei” sale Țupică - hamsterul meu.

Locuiește singur într-o cușcă zăbreliată cu gratii aurii. O porțiță mică cu zăvorul din sârmă mai groasă închide și deschide lumea micuței vietăți.

Pe jos e așternut un strat nu prea gros de talaj. Aici îi place lui Țupică să stea mai mult. Mută dintr-un loc în altul talajul construind cetăți cu tuneluri ascunse înconjurată de munți printre care șerpuiesc cărări întortocheate. Urcă apoi treptele scării ce duc la dormitor, se oprește pe terasă și privește îndelung... ochii îi strălucesc de mulțumire. Îi place priveliștea de jos și-i mândru de munca sa!

Obosit, începe să-și pieptene blănița moale. Se-ntoarce pe-o parte și pe alta, pe spate și pe burtă și-și poartă botișorul ascuțit, trecând printre dințișorii sub formă de pieptene fiecare fir de păr. Își privește chipul în oglinda prinsă în peretele casei.

– Vai! Ce zburlită mi-e blănița! Și începe să-și netezească cu limba aranjându-și în bucle albe și cărămizii haina moale și pufoasă. Se privește din nou în oglindă și, mulțumit, își zice-n gând că n-ar fi rău să se odihnească un pic. Își întinde trupușorul trăgându-și în loc de pernă, o lăbuță sub cap. Rămâne o vreme cu ochii deschiși, apoi pleoapele mici cad precum storurile la ferestrele casei.

– Doamne, ce mult am putut să dorm! Ridicat pe lăbuțele din spate își întinde trupul dezmorțindu-și oasele.

Coboară în fugă treptele, se năpustește ca un buldozer în grămezile de talaj și într-o clipită toată construcția, de care fusese atât de mândru odinioară, e la pământ.

Macovei Alexandra

Clasa a III-a E

IEPURAȘ

Pe întinderea de cristal zăresc un ghemotoc de blană gri-roșiatică. Este un iepuraș, unul din animalele mele preferate.

Unul din cei mai buni atleți din lumea animalelor, iepurașul are o blană netedă și lucioasă. Picioarele-i din spate, fiind mai lungi, îl ajută foarte mult: fuge iute și nimeni nu-l ajunge.

Încerc să mă apropiu de el, dar cele două urechi lungi s-au ciulit deja la auzul pașilor mei. Finețea auzului îl ajută împotriva dușmanilor. Așadar, și-a întors ușor capul, ne-a privit cu ochii lui mari și blânzi și a zbughit-o, în goana mare, peste întinderea albă, spre pădurea cu copaci de zahăr.

Bădiș Florin - Sebastian

Clasa a IV-a D

O FAPTĂ BUNĂ

Este vară. Căldura cuprinde toate ținuturile. Pomii sunt împodobiți cu frunze verzi, florile își arată culorile vii și munții așteaptă turiștii pentru a fi escaladați.

Un grup de elevi, de la școala mea, merge în excursie pe muntele Gutâi. Frumusețea naturii îi îmbie la un mers voios.

Deodată au ajuns la un pod foarte vechi. Un băiat din grup i-a sfătuit pe ceilalți colegi să fie atenți, deoarece podul, în orice clipă, se poate rupe.

Fiind atenți la peisaj nu observară că podul mai avea puțin și se rupea. Deodată, podul a început să scârțâie, să se clatine. Toți au intrat în panică. Numai Nelu nu a ajuns la timp la marginea podului, el fiind ultimul. Norocul lui a fost că s-a agățat de brațele rămase ale podului, altfel...

După câteva momente, trecându-i frica a strigat:

- Ajutor, ajutor! Prieteni, ajutați-mă!
- Venim acum, Nelule!

Colegii lui au venit repede să-l ajute. Fiind mulți l-au ridicat repede, iar acesta a mulțumit tuturor pentru fapta lor bună.

După spaima trăită de colegul lor, copiii au înțeles că nu trebuie să se aventureze singuri pe cărările munților. Peisajul și aerul proaspăt te îmbie la drumeție, dar având mereu un ghid, nu vei mai trăi experiențe de acest gen.

Manea Miruna-Mihaela
Clasa a III-a B

SEMNELE DE PUNCTUAȚIE ALE ANOTIMPURILOR

Albul ghiocel, se pare
Că vestește-n toată țara,
Ca un **semn de exclamare**:
Vine, vine **primăvara**!

Dacă-n iulie ai spune:
Ce urât e, vai, afară -
Virgulă parcă ai pune
Între pepene și **vară**.
Ceață... Ploaia nu mai tace,
Galbene gutui în geamuri.
Semne de-ntrebare face
Toamna, din golașe ramuri?

Negru punct o cioară-a pus
Iarna, pe zăpada-n scapăt...
Încă-i ger: nimic de spus.
Punem punct.
Și... de la capăt.

Clasa I B

PRIMĂVARA

Primăvara este anotimpul care ajută natura să-și arate frumusețile, când totul se trezește din somnul adânc al iernii.

Razele soarelui străbat prin perdeaua deasă a nourilor dezmiardând oceanul de ninsoare. În curând, copacii își vor reveni din amorțeală și se vor îmbrăca în haina mugurilor.

Pădurea umedă este tăcută. Parcă ar sta în așteptarea căldurii și a luminii soarelui.

Bogăția de plante face să existe și o bogăție de insecte la marginea pădurii.

Clopoțelii albi și parfumați ai lăcrămioarelor oferă un spectacol minunat.

Pământul este acoperit cu iarbă de un verde închis, cu flori albastre și violete. Pinii zvelți, cu trunchiurile golașe domină stejarii voinici, brazilii întunecoși, delicații mesteceni și teii cu ramurile larg întinse.

Primăvara, păsările cântă toată ziua; deschizând larg ciocul, ele își execută cu măiestrie trilurile.

În împărăția tăcută a pădurii te simți pătruns de liniștea și frumusețea din jurul tău. Sufletul îți tresaltă zâmbind fericit.

Tudorache Mădălina Geanina
Clasa a III-a D

GHIOCCELUL

A scos capul din zăpadă
Clopoțel de primăvară:
Ghiocelul, floare rară.
Cu iuțeală a răsărit,
Vestitor de Mărțișor,
Clopoțel de primăvară,
Ghiocelul, floare rară.

Bejan Denisa
Clasa a III-a C

O ZI ÎN VII

O zi în vii
Cu multe, multe pădăii,
Cu păsări care ciripesc,
Cu oameni care le privesc,
Cu soare care le încălzește
Și iarba care înverzește.

Rotariu Mihaela
Clasa I C

PRIMĂVARA

Pomii dau în floare
Și e primăvară.
Veselia-i mare,
Gâze ies la soare.
Totu-i plin de viață:
Gâze, flori, albine.
Pe câmpii, tractoare,
Prin curți, gospodine.
Toții muncesc cu drag
Iar e primăvară,
Început de viață
În a noastră țară!

Bârcă Andreea Monica
Tătaru Raluca Mădălina
Rotaru Răzvan
Clasa a II-a C

PRIMĂVARA

Iarna cea geroasă și-a strâns bagajele și a plecat, făcând loc celei mai tinere și mai frumoase fiice ale anului, primăvara.

De sub frunzele uscate, ghiociei și-au scos gingașii clopoței salutând primăvara. Păsările călătoare se întorc, livezile își împodobesc crengile cu flori albe, fluturi colorați zboară. Timpul frumos îi scoate pe oameni din casă îndemnându-i la muncă. Vor însămânța pământul dând naștere holdelor aurii de grâu.

Primăvara este anotimpul care înveselește inimile tuturor.

Pavel Bianca
Clasa a II-a B

PRIMĂVARA

Primăvara vine
Cu splendoarea ei,
Natura învie
Și-apar ghiociei.

Copiii se joacă,
În cinstea primăverii
Nu se mai ceartă
Căci sunt măricei.

– Primăvara a venit!
Strigă bucuroșii,
E anotimpul dorit
Să facem ouă roșii!

Dohotariu Paul
Clasa a III-a E

BINE AI VENIT, PRIMĂVARĂ!

De sub gluga albă a zăpezii, ghiocelul s-a trezit, scuturându-și clopoțelul plâpând. Soarele zâmbește iarăși. Pe cerul senin apar primele păsări călătoare, bucuroase că drumul lung către casă a luat sfârșit. Pe ramurile înmugurite, ciripitul vesel al vrăbiuțelor se aude ca un cor.

Întreaga natură s-a trezit la viață. În livezi și grădini se aude zumzetul albinelor.

Oamenii se pregătesc pentru muncile câmpului. Copiii ies iarăși la joacă sau merg la cules de flori. Glasurile lor zglopii răsună prin păduri și lunci.

Bucuria reîntâlnirii cu primăvara se citește pe chipul tuturor.

– Bine ai venit, primăvară! par să spună la unison toate viețuitoarele.

Baron Robert Teodor

Clasa a IV-a C

PRIMĂVARA

Zăpada rece a trecut
Și-un ghiocel a apărut,
O floricea ce-o dăruiesc
Mamei pe care o iubesc.

Copacii prind din nou culoare
Albinele-s din floare-n floare!
Iar mieii cei micuți, zglopii,
Aleargă veseli pe câmpii.

Rotariu Raluca

Clasa a III-a A

TOAMNA AURIE

E septembrie și s-au aurit a toamnă pădurile. Plouă des. În curând va cădea prima brumă.

Oamenii se grăbesc să strângă recolta de pe câmp. E în toi culesul viilor și al nucilor cu cămăși zdrențuite și must amar.

În grădini, florile s-au ofilit. O albină singuratică cu aripi de borangic aleargă din floare-n floare, doar-doar o mai găsi polen. Livezile sunt pline de mere roșii ca para focului și pere zemoase. Frunzele galbene ale copacilor cad una câte una.

Peste oglinda domol mișcătoare a apei trec păsări cu pene galbene în drumul lor spre alte meleaguri. În unda străvezie a gârlei își oglindesc chipul copilașii ce se joacă pe prundișul lucitor. Profită și ei de ultimele zile de vacanță.

Sub atingerea vântului, mierlele mlădioase se îndoie și mișcă pânza subțire de verdeață ce a acoperit iazul.

Forfota domnește până la lăsarea serii peste dealurile aurii. Acum își fac simțită prezența zimții de gheață ai Luceafărului de seară. Doar noaptea simțim liniștea toamnei blânde și bogate.

Baron Robert Teodor

Clasa a IV-a C

IARNA

Ninge. E prima zi de Crăciun. Toată familia e acasă. Bradul împrăştie mirosul plăcut al cetinii. Toţi suntem bucuroşi şi abia aşteptăm să deschidem cadourile aduse de Moş Crăciun. Cu emoţie în suflet deschidem cutiile de sub brad. Fiecare a primit de la Moş Crăciun după faptele ce le-a făcut un an întreg. Toată lumea e fericită. Mama ne invită la masă. Glasurile colindătorilor se aud în depărtare. Mai au puţin şi ajung şi la casa noastră. Mâncăm toţi în tăcere, gândindu-ne că astăzi s-a născut Iisus Hristos.

Mama a pregătit toate bunătăţile, dar noi aşteptăm cu sufletul la gură tortul. În sfârşit, momentul mult aşteptat soseşte...

Iată-l... E ornat cu multă frişcă şi brăduţi de ciocolată.

M-am ridicat de pe scaun să-i fac loc mamei şi, deodată, m-am trezit cu nasul în tort.

Toţi au început să râdă şi s-au distrat pe seama mea.

Neatenţia şi dorinţa de a mânca mai mult din tort m-au costat. A trebuit să-mi schimb hainele, dar bucuria mesei de Crăciun a continuat.

Radu Sebastian Petrică

Clasa a III-a D

LA SĂNIUŞ

Este iarnă. Ninge frumos ca într-o poveste. Un covor argintiu de omăt s-a aşternut peste rănilor pământului.

Este o vreme tocmai bună pentru o joacă în zăpadă. Copiii au ieşit cu săniile şi sunt dornici să se zbuguiască. Vasilică târăşte după el o sanie veche şi ruginită. Tatăl lui nu mai are serviciu de câteva luni şi n-a putut să-i cumpere una nouă. În urma lui, vine cu blana zbârlită de frig o pisică rătăcită.

Uite-l şi pe Azorel, cum latră ca un clopoţel şi face tumbe prin zăpadă.

Vasilică se aşează pe sanie şi-şi dă drumul la vale. Dar sania lui ruginită, abia alunecă şi se opreşte într-un pom. Vasilică se rostogoleşte prin zăpadă.

Ninge întruna. Covorul de omăt creşte văzând cu ochii. Totul e alb de jur împrejur. Alţi copii apar cu săniile lor şi se avântă la vale. Prin aer zboară fulgi de nea şi câţiva copilaşi trudesă rostogolească bulgări de zăpadă. Maricica îl vede pe Vasilică cum stă lângă sania lui. Ea îl ajută să se scuture şi-l cheamă să facă împreună un om de zăpadă.

Un zâmbet de fericire se iveşte printre lacrimile de pe obraji copilului.

Dragomirescu Monica

Clasa a II-a E

GÂND ÎNSETAT

Te-aștept, Domniță Ploaie,
în poala unui vis,
Mă leagănă ecoul
de secetă ucis.

Te-aștept, Domniță Ploaie,
nimic nu-ți cer mai mult,
Un strop de poezie
și mâna să-ți sărut!

Gîțu Lavinia
Clasa a IV-a A

MAMA

- De ce sunt vesel dimineața?
- Ca să o bucur pe Mama.
- De ce iau note bune la școală?
- Ca să o bucur pe Mama.
- De ce cumpăr flori?
- Ca să o bucur pe Mama.
- De ce sunt cinstit și bun?
- Ca să o bucur pe Mama.

Stângaciu Ștefan
Clasa a III-a C

MAMA

O iubesc pe mama mea,
Cum nu iubesc pe nimenea!
Mama mea e tot ce vreau,
E lumina casei mele,
Este viața ce o am.

Angheluță Andra
Clasa I B

MAMA

Mama e cel mai scump cuvânt
Ce gura mea vreodată l-a rostit.
Și cât voi fi eu pe Pământ,
În inimă-mi rămâne întipărit.

Agarici Edi
Clasa I B

MĂICUȚA MEA

Măicuța mea, de ziua ta
Îți dăruiesc inima mea,
O floare și un mățișor
Să poți ierta un pușor.

Țiplea Mădălina
Clasa I B

MAMA

Mama e scumpă,
Mama e soare,
Mama e stea strălucitoare,
Mama e cea mai iubitoare floare.

Râmbulea Alexandra
Clasa I B

PENTRU MAMA

Cine în lume o poate descrie așa cum e ea? Poate să vorbească despre chipul său, despre ochii ca două lacrimi ce nu se vor risipi nicicând, despre zâmbetul ei ca un trandafir înflorit pe buzele-i dulci, dar nimeni și nicăieri nu-i va putea descrie sufletul prin cuvinte, căci nu sunt cuvinte pentru acest buchet de daruri: blândețe, milă, iertare și dragostea-i fără de margini.

Mama e o lumină veșnic aprinsă în lumea rea și păcătoasă. E un înger cu chip de om ce ne veghează somnul și copilăria. Numai ea, doar cu puterea dragostei, ne alină suferința.

Și de aceea, dacă Domnul ar ține în mâna dreaptă pământul și cerul, iar în cea stângă pe mama și ar trebui să aleg, răspunsul meu ar fi:

- Pe mama o vreau alături pe veci!

Nane Răzvan
Clasa a II-a E

VIAȚA DIN INIMA MORȚII

Cred că cel mai potrivit cuvânt pentru a descrie ceea ce simt oamenii în mirifică perioadă pascală este BUCURIE.

Pentru că acest cuvânt a fost auzit prima dată de omenire după Marea Înviere, când El s-a adresat femeilor care veneau la mormânt, zicându-le: „Bucurați-vă!”

Pentru că de acest sentiment aveau nevoie ucenicii ascunși de frica iudeilor.

Pentru că asta simte pruncul atunci când, afundat în apa Botezului Izbăvitor, renaște la o viață nouă, pentru că natura și întregul Univers cântă odă, smulgând iernii gemete de prefacere în verde de smarald, în albul mărului și cireșului încărcat de ofrande albe, dăruite coroanei Creației Divine, Omul, ca veșnică aducere aminte și nostalgie a Paradisului pierdut.

Totul revine la viață, întreaga natură simte sărutul gingaș al soarelui, care ascultă de dorința oamenilor de a fi văzut cât mai mult pe bolta cerului. Mieii zburdă, totul este zumzet și veselie și cântă trezirea la o nouă viață, iar oamenii, cu glas de speranță se întreabă retoric: unde-ți este, moarte, boldul tău, unde-ți este biruința?

Cuvântul „Paști” este de origine ebraică și înseamnă trecere, ca o aducere aminte a eliberării evreilor din robia egipteană, însă și pentru noi creștinii, această sărbătoare reprezintă tot o trecere, și anume trecerea de la moarte la viață, de la moartea adusă de păcatul strămoșesc la viața adusă de nașterea Fiului lui Dumnezeu. De aceea noi cântăm în noaptea Paștilor: că din moarte la viață și de la pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi.

La sate totul este și mai profund. Dangătul clopotelor se armonizează ca într-un concert nepământesc cu cântarea bisericească pe care o intonează și cel mai mic creștin: „Hristos a înviat din morți cum moartea pe moarte călcând și celor din morminte, viață dăruindu-le!”.

Oamenii se salută până la Înălțarea Domnului cu cuvintele „Hristos a înviat!” răspunzându-și, cum altfel, decât cu bucurie „Adevărat a înviat!”. Copiii din orice clasă, cu glasul lor curat vestesc la toți gospodarii Învierea Domnului. Ei primesc în dar ouă roșii, cozonac sau pască, ce au fost duse în noaptea slujbei la biserică pentru a fi sfințite de către preot.

Învierea trece în aluatul cozonacilor, aluat ce are ca element de bază grâul, deoarece grâul reprezintă simbolul veșniciei, căci, pentru ca grâul să iasă trebuincios omului, sămânța de grâu trebuie să putrezească în pământ. Iisus Hristos a trebuit să stea trei zile în groapă, pentru a răsări hrană veșnică sufletului prin Sfânta Împărtășanie și pentru a deveni pâinea cea de toate zilele.

Învierea trece și în coloratul ouălor roșii, culoare simbol a jertfei restauratoare, a iubirii care niciodată nu cade.

Învierea Domnului sau Paștele poartă peste timp sentimente profunde de bucurie și de speranță că lumea poate și trebuie să devină mai bună, mai încăpătoare în ea însăși, prin dragoste de semeni spre asemănarea cu Cel ce ne-a dăruit bucuria vieții răsărite în inima morții.

Istrătuță Ecaterina

Clasa a IV-a A

SEARA COLINDELOR

Într-o zi de iarnă, un băiețel pe nume Radu așteptă la gura sobei venirea colindătorilor. În depărtare se auzea un țârâit ce vestea parcă venirea copiilor veseli și zglobii.

Pe poteca largă din fața casei au apărut primii colindători. Radu s-a îndreptat grăbit spre cealaltă cameră unde, la loc de cinste, se afla bradul, iar alături, pe o măsuță, un coș mic cu mere rumene și colăcei. Cu coșul în mână s-a îndreptat împreună cu mama sa spre ușa casei. Deschizând ușa, văzură nori negri ce păreau balauri feroși cu gurile deschise, târându-se deasupra pământului, venind parcă cu gând rău în această zi de sărbătoare. Arborii mici din fața casei, înmărmuriți, semănau cu niște fantasme ce-și întind brațele spre cerul înnorat cerând parcă îndurare.

În timp ce spre cer se înalță frânturi dintr-o colindă, o ploaie de argint începe a cădea pe creștetele tuturor.

Bădiș Florin-Sebastian

Clasa a IV-a D

BRĂDUȚUL DIN VIS

O haină albă îmbracă toată natura. E liniște, iar glasul copiilor nu se mai aude.

Peste două zile va veni Moș Crăciun.

Dansul fulgilor de nea e fermecător, iar gerul a desenat pe ferestrele caselor flori de gheață.

Irinel stă cu năsucul la geam în așteptarea „Moșului”, în timp ce părinții pregătesc casa pentru sărbătoarea ce va să vie: „Nașterea Domnului Iisus”.

Săturându-se de atât așteptat, Irinel s-a dus la culcare. Știe el că a fost cuminte, a învățat bine, își iubește și respectă părinții și cu siguranță Moș Crăciun nu-l va uita.

Adoarme. În vis i-a apărut un brad uriaș, mai mare decât cel din centrul orașului, încărcat cu dulciuri, jucării și cartea mult dorită: „Prâslea cel Voinic”.

Irinel este trezit de glasul colindătorilor care vesteau Nașterea Domnului la fereastra casei.

Îndreptându-se spre fereastră, un brad frumos, asemenea celui din vis, trona în casa cu parfum de sărbătoare.

Iată că visele uneori devin realitate.

Chirica Andrei

Clasa a III-a C

MOȘ CRĂCIUN

Eu, în anul ce-a trecut,
Mic fiind, nu am știut
Că-ntr-o zi, pe-al vremii fir
Vine-un tainic musafir.

Ca un moș înalt, frumos,
C-un surâs misterios,
Are harul de a ști
Un copil ce și-ar dori.

Pătrunsu Mădălina

Clasa a II-a B

"2+2" LOGICĂ ȘI PERSPICACITATE

☺ O carte are 100 de pagini.
Citesc 40 de pagini.
Câte pagini are acum cartea?

☺ În clasă sunt 4 becuri dintre care
unul este ars (nu funcționează).
Câte becuri sunt în clasa noastră?

☺ CONTINUĂ , DESENÂND URMĂTORUL GRUP:

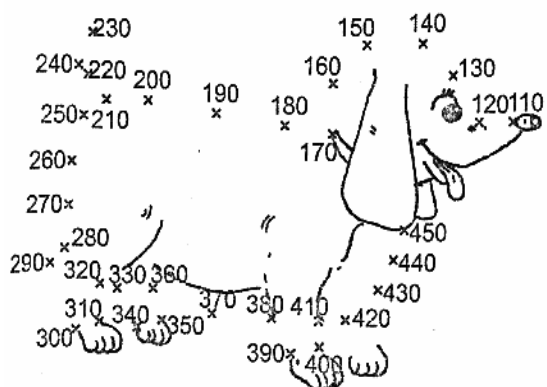
☺ AJUTĂ-I PE CEI TREI PURCELUȘI SĂ-ȘI CONSTRUIASCĂ CĂSUȚA!
(CITEȘTE, APOI UNEȘTE PUNCTELE.)

$\times 3$ $\times 5$ $\times 9$ $\times 12$
 $\times 1$ $\times 7$
 $0 \times$ $\times 2$ $\times 4$ $\times 6$ $\times 16$
 $\times 13$ $\times 10$
 $71 \times$
 $32 \times$ $\times 36$
 $69 \times$ $\times 35$
 $85 \times$ $\times 42$
 $57 \times$ $\times 14$
 $98 \times$ $72 \times$ $27 \times$ $56 \times$ $\times 19$ $\times 81$ $\times 11$ $\times 74$
 $\times 46$ $76 \times$

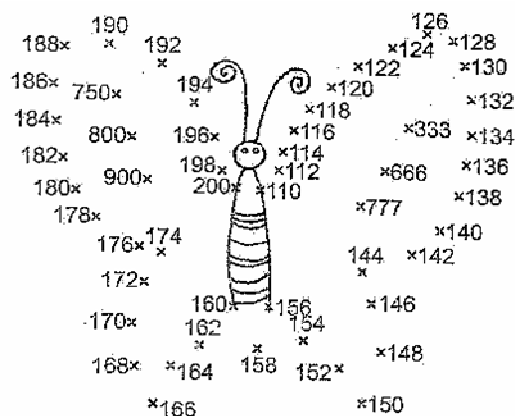
- ✓ Cel mai mic număr natural;
- ✓ Cel mai mare număr scris cu o cifră;
- ✓ Cel mai mic număr scris cu două cifre;
- ✓ Diferența a două numere egale;
- ✓ Cel mai mare număr scris cu două cifre diferite;
- ✓ Cel mai mic număr scris cu două cifre identice;
- ✓ Este cuprins între 9 și 11.

☺ UNEȘTE PUNCTELE ÎNCEPÂND CU 110, NUMĂRÂND:

a) din 10 în 10

b) din 2 în 2:

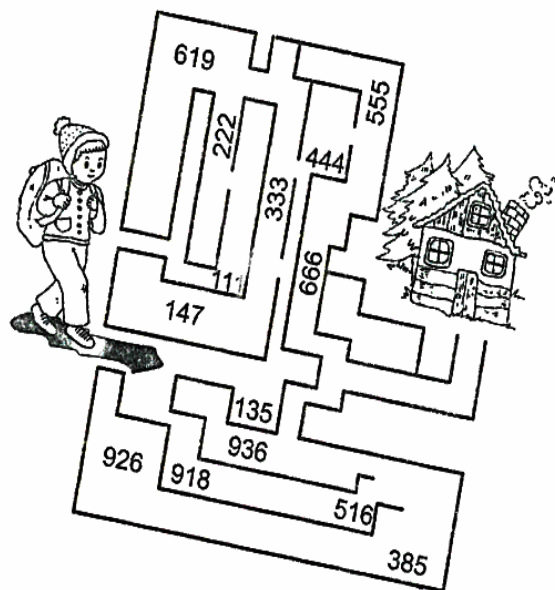
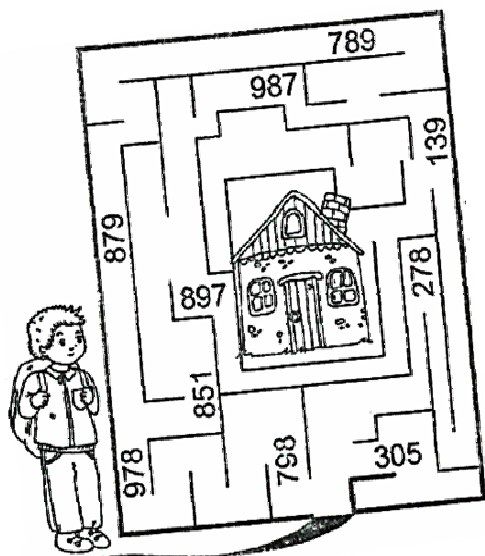

ai obținut?

😊 GĂSEȘTE TRASEUL TURISTIC MARCAT PRIN NUMERE:

a) scrise cu aceleași cifre:

b) scrise cu cifre identice:

😊 Mihai și Corina își numără acadelele. Au împreună 9 acadele.

– Dacă ți-aș da 3 acadele, ai avea tot atâtea acadele câte am eu acum, spune Mihai, Corinei.

Câte acadele are fiecare copil?

😊 M-am gândit la un număr. Am scăzut din el 7 și am obținut cel mai mic număr par de două cifre. La ce număr m-am gândit?

😊 Zboară un cârd de găște: una în față și două în urma ei, una la mijloc și una înaintea celei din urmă.

Câte găște zboară?

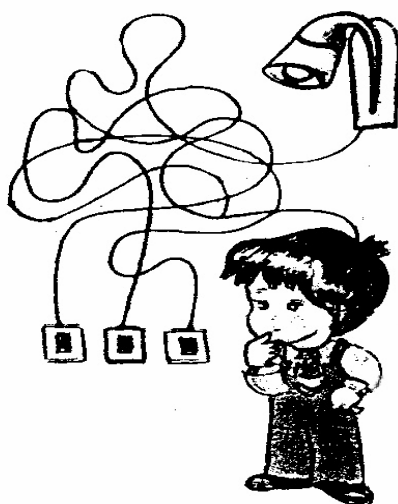
😊 Avem cinci lumânări arzând. Câte lumânări vor rămâne dacă veți stinge două din ele?

😊 Păcălici a venit în vizită la bunica sa, care locuia la țară. Ieșind în curte, el a văzut toate păsările domestice pe care le avea bunica, și anume: toate, în afară de două, erau rațe; toate, în afară de două erau găște; toate, în afară de două, erau găini.

Câte păsări creștea bunica lui Păcălici?

😊 Deși în păr erau pere
Iar în măr erau mere,
Când pomii i-am scuturat,
Jos, eu nu am căpătat
Nici frunze, nici mere,
Nici măcar vreo două pere.
Când în pomi eu m-am suit
Mere, pere n-am găsit.
Spune tu, dac-ai aflat,
Un miracol s-a-ntâmplat?
(Problema are soluție.)

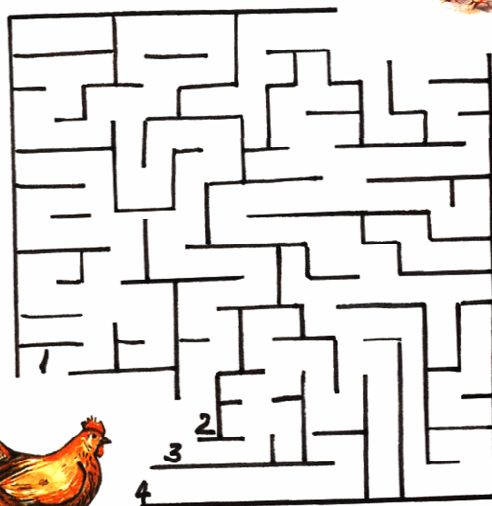
☺ DE LA CARE ÎNTRERUPĂTOR SE POATE STINGE LUMINA?

☺ CÂTE TRIUNGHIURI SUNT ÎN ACEST DESEN?

☺ GĂINA TREBUIE SĂ AJUNGĂ LA PUIȘOR. GĂSIȚI DRUMUL PE CARE TREBUIE SĂ-L URMEZE.

☺ Pe o baltă stau 20 de rațe sălbatice.
Un vânător împușcă una.
Câte rațe sălbatice au rămas?

☺ Doi olteni trecură Oltul
Înapoi trecu Rădoi,
Câți olteni trecură Oltul
Înainte și-napoi?

☺ Într-o cameră sunt, în fiecare colț al acesteia, câte 2 pisoi.
Câți pisoi sunt în cameră?

😊 Un băiat afirmă că are tot atâția frați cât și surori, dar o soră de-a lui spune că are numai 2 frați.

Câți copii are acea familie?

😊 Din Iași și din Bârlad pleacă în același moment, unul spre altul, un autoturism cu viteza de 60 km/h și un biciclist cu viteza de 18 km/h. După un timp s-au întâlnit. În acel moment, cine este mai aproape de Iași: autoturismul sau biciclistul?

😊 Mama și fiica ei, Maria, au fost la medic. Mama este sora medicului, dar medicul nu este frate cu mama.

Cum este posibil?

😊 Trei copii au împreună 10 ani. Peste 10 ani ei vor avea împreună ...ani.

😊 GOLURI

O echipă de fotbal din Cluj a jucat la Oradea, Timișoara și Craiova, câștigând toate trei meciurile.

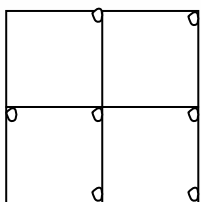
– La Oradea, clujenii au marcat jumătate plus unu din golurile înscrise în poarta timișorenilor.

– La Timișoara, scorul a fost jumătate plus unu din cel înregistrat la Craiova.

– La Craiova, cei din Cluj au marcat jumătate plus unu din golurile înscrise în poarta orădenilor.

Câte goluri a marcat echipa din Cluj în total și câte în fiecare meci?

😊 Așează 12 bețe ca în figura următoare.

a) Scoate 2 chibrituri încât să rămână 3 pătrate, apoi 2 pătrate.

b) Mută 3 chibrituri încât să obții 3 pătrate.

c) Mută 2 chibrituri încât să obții 7 pătrate.

😊 Judecă și rezolvă!

În țara lui Harababură

Toate au altă măsură.

Într-o zi un oarecare

Se lăuda în gura mare:

– Am cumpărat 2 m de pere

Din care am dat 1 l unei vere,

Ea mi-a dat în schimb bomboane

Un kilometru fără 5 grame.

Când prețul l-am calculat,

Eu la ceas am măsurat!

Tu, de l-ai muștrului,

Ce și cum ai înlocui?

Trei frați doreau să-și împartă 41 de mere, astfel încât primul să ia a treia parte, al doilea, o jumătate, al treilea a șaptea parte din total, dar nu reușeau. Prietenul lor, care mai avea un măr, a reușit această împărțire, iar la urmă și-a mâncat mărul său.

Cum este posibil?

CALEIDOSCOPI ȘTIINȚIFIC

- Sânguința e mama norocului.
- Timpul pierdut nu se mai întoarce.
- Lenea la om e ca rugina la fier.
- Cel ce începe multe nu isprăvește nimic.
- Mai bine să întrebi decât să te rătăcești.
- Bani nu aduc învățătura, dar învățătura aduce bani.
- Bine faci, bine găsești.
- Bună ziua, căciulă, Că stăpânul n-are gură!
- Zgârcitul e totdeauna sărac.
- Lauda de sine nu miroase a bine.
- Făgăduiala dată e datorie curată.
- Gândește-te întâi, apoi vorbește.
- Nu toți oamenii pot fi Eminescu, Enescu, Grigorescu, dar toți pot fi oameni buni.

★ Știați că...

Substantivul „ȚARA” vine de la cuvântul latinesc „terra” care însemna „pământ”. Inițial, cuvântul ȚARA a însemnat ca în latinește „pământ”, dovadă o constituie cuvintele „țarină”, „țărăină”. De la cuvântul ȚARA s-au format cuvântul „țăran”, adică lucrător al pământului, apoi băștinaș, autohton; ȚARA a însemnat apoi „moșie”, „patrie”?

★ Știați că...

- ✧ Diaconul Coresi a învățat meseria tipografică la Liubavici?
- ✧ Mitropolitul Dosoftei a fost închis în 1675 de Dumitrașco Cantacuzino, iar în anul 1686 se refugiază în Polonia?
- ✧ Cronicarul Grigore Ureche este fiul lui Nestor Ureche (mare cronicar al Țării De Jos)?
- ✧ Dimitrie Cantemir (1673-1723) a fost la 15 ani ostatec la Constantinopol?

★ Știați că...

- ✧ Șt.O.Iosif a fost trădat de Dimitrie Anghel și Natalia Iosif, aceștia fugind împreună?
- ✧ Elena Farago a dus o viață grea, având mulți frați în grijă?
- ✧ Nicolae Labiș și-a prevestit moartea cu o zi înainte; la moarte, măduva spinării era secționată (practic era decapitat, trupul paralizat)?

★ Știați că...

↳ Urangutanii ne-au făcut să îi considerăm experți în cățărutul în copaci. Dar aceste animale au un secret care le adumbrește puțin această imagine. Aproximativ 50% dintre aceste primate au oase fracturate, ca urmare a căderilor repetate din copaci?

↳ Ursul Kodiak este cel mai mare carnivor din lume care trăiește pe uscat. Greutatea sa este egală cu suma greutateii a 14 gimnaști de sex masculin - în total aproximativ 862 kg.

↳ Balena albastră este cea mai mare făptură care a trăit vreodată pe planeta noastră. Are aproximativ 170 tone și 34 metri lungime. Greutatea ei este egală cu suma greutateii a 22 de elefanți, iar lungimea ei echivalează cu lungimea a șapte girafe întinse în șir indian. Un leneș ar avea nevoie de peste o oră și jumătate ca să ajungă dintr-un capăt al balenei în celălalt. Inima balenei este de diametrul unui mic automobil, iar arterele sunt atât de largi, încât un om ar putea înota prin ele.

★ Știați că...

Eminescu citea mult și cu repeziciune, nu vorbă cu vorbă, ci cuprinzând cu privirea fraze întregi (aflăm din amintirile lui Ioan Slavici)?

★ Știați că...

↳ Amazonul poartă pe undele sale mai multă apă decât orice alt fluviu din lume?

↳ Fluviile și oceanele au fost dintotdeauna importante căi de acces pentru exploratori și pentru negustori?

↳ Cele două Americi au fost descoperite de corăbierii plecați în căutarea mirodeniilor și a mățăsurilor din Orient?

↳ Cu ajutorul busolelor, aceștia au navigat spre vest fără să știe că aveau să dea peste o nevăzută Lume Nouă?

★ Știați că...

↳ Între Pământ și Lună este o distanță de 400.000 km?

↳ Vârful Everest din munții Himalaya este cel mai înalt din lume, cu o înălțime de 8848 m?

↳ Pe Pământ există mai mult de un milion de specii de insecte?

↳ Suprafața Mării Negre este aproape de două ori mai mare decât suprafața României?

↳ Turnul Eiffel este construit cu oțel fabricat la Reșița?

★ Știați că...

↳ În orașul indian Madras s-a înființat în anul 1971, un "parc al șerpilor", unic în lume. Se găsesc aici numeroase specii de pești?

↳ Cel mai înalt pas din țară este Urdele, aflat sub Vârful Parâng, la altitudinea de 2141 m?

★ Știați că...

⤴ Albinele privesc cu multă seriozitate procesul de fabricare a mierii. Pentru a culege polenul din care se produc două Kilograme de miere, o singură albină ar trebui să viziteze două milioane de flori și să zboare pe o distanță de 80.000 de kilometri, ceea ce ar echivala cu de două ori ocolul pământului?

⤴ Delfinii nu au timp să doarmă în condiții plăcute. Dar, fiind unul din cele mai inteligente mamifere, acest animal a învățat să doarmă folosindu-și numai o jumătate de creier. În timp ce o jumătate se odihnește, cealaltă rămâne în stare de veghe și continuă procesul de respirație, fără întreruperi și fără coșmaruri.

★ Știați că...

⤴ Albatroșii sunt campioni zborurilor lungi. Păsări marine, ei își petrec cea mai mare parte a vieții rătăcind deasupra oceanelor. Când obosesc, plutesc pe valuri sau se așează pe vapoarele care călătoresc în larg. Albatroșii n-ar putea zbura fără vânt. Atunci când vântul bate, ei planează, adică plutesc în aer cu aripile întinse, aproape nemișcate. Aripile lor lungi și înguste sunt ideale pentru planat.

★ Știați că...

⤴ Umbra lăsată de tine pe pământ este mai mică seara și mai lungă iarna, din cauza poziției Pământului față de Soare?

⤴ Frunzele coniferelor sunt foarte diferite ca formă de cele ale altor copaci?

⤴ Bradul poate trăi peste 600 de ani, iar stejarul chiar 2000 de ani?

★ Știați că...

⤴ Dromaderul este numit și "corabia deșertului"?

⤴ Broasca țestoasă trăiește între 100-200 ani?

⤴ Aligatorul are pe mandibulă 40 de dinți.

⤴ Cel mai mare fluture din Europa este "Ochi de păun de noapte"?

⤴ Lupul, animal de pradă și "sanitar al pădurilor" noastre, are auzul foarte dezvoltat?

★ Știați că...

⤴ Elefanții nu pot să sară, nici măcar propulsați de forța unui uragan. Elefantul este prea greu pentru a-și putea ridica toate cele patru picioare în același timp. Pe altă parte, puricele poate face salturi care echivalează cu de 200 ori propria înălțime. Echivalentul uman ar fi un salt peste Empire State Building din New York.

⤴ Gândacul este mai plin de viață decât pare, iar această afirmație poate fi interpretată în diferite moduri. Creierul gândacului se află în corpul acestuia. Dacă, în urma unui accident (natural sau provocat), gândacul își pierde capul, poate trăi până la nouă zile complet decapitat. În final, el își găsește tragicul sfârșit nu pentru că nu mai poate gândi, ci pentru că nu mai poate mânca.

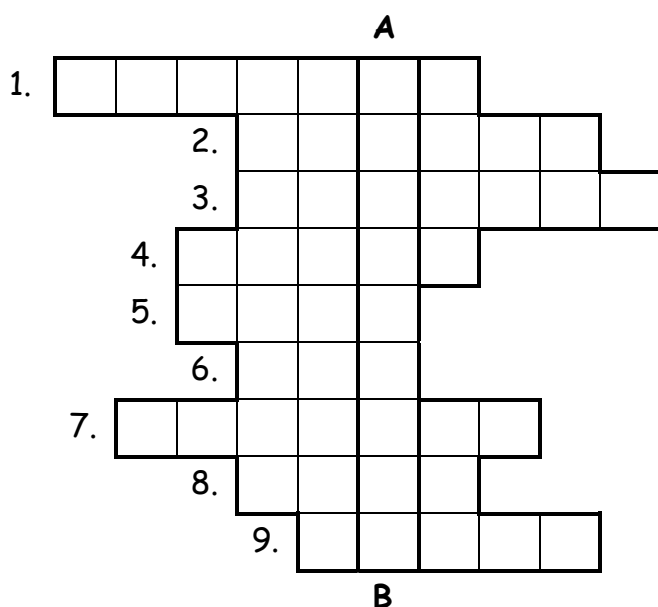
★ Știați că...

- ⤴ Ochiul uman poate distinge peste 150 de nuanțe de culori?
- ⤴ Un om poate trăi fără hrană 40 de zile, fără apă 6-7 zile, iar fără oxigen mai puțin de 6 minute?
- ⤴ În gura unui melc se găsesc 14 174 de dinți?
- ⤴ Cei mai mari șerpi sunt anaconda și pitonul care măsoară până la 10 metri lungime?
- ⤴ Cel mai lung animal din lume este un vierme care măsoară 60 metri?
- ⤴ Muzica zgomotoasă dăunează florilor din casă, iar cea molcomă are un efect benefic?

★ Știați că...

- ⤴ Ursul Koala nu bea niciodată nici un fel de lichide, pentru că poate obține toată cantitatea de lichid de care are nevoie din frunzele de eucalipt, care conțin apa în proporție de 50%.
- ⤴ Pasărea-colibri, în afară de faptul că se află în permanentă mișcare, prezintă și ea un număr de curiozități. Poate zbura cu spatele. Dă din aripi de 100 de ori pe minut. Iar pentru a produce energia necesară pentru această activitate fizică intensă, mănâncă în fiecare zi o cantitate de nectar echivalent cu dublul greutatei sale.

Completând rebusul, veți găsi pe verticala A-B, partea care lipsește din proverbul:
„Când doi se ceartă, ... câștigă.” (două cuvinte)

1. Partea de vorbire care exprimă un număr se numește ...
2. 1 000 000 (în litere)
3. $2 \times 40 = \dots$ (în litere)
4. $28 : 7 = \dots$ (în litere)
5. „Astăzi în sufragerie
Dormitau pe-o farfurie
Necăjite și mânjite,
... ouă înroșite.”
6. Noi suntem ... frați, în casă,
Și nu ne certăm deloc.
7. Al ... (arată ordinea
corespunzătoare cifrei „nouă”)
8. „Aici este moșia a ... frați zmei.”
9. Ați auzit de cele ... minuni ale lumii?

„Învățătura - e ca aurul - are preț oriunde.”

Epictet

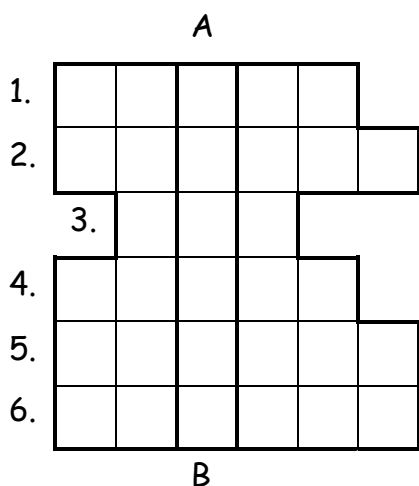
„Cartea îți aduce mângâiere - din ea culegi
multă înțelepciune.”

I. Creangă

„Învățăm pentru viață, nu pentru școală.”

Seneca

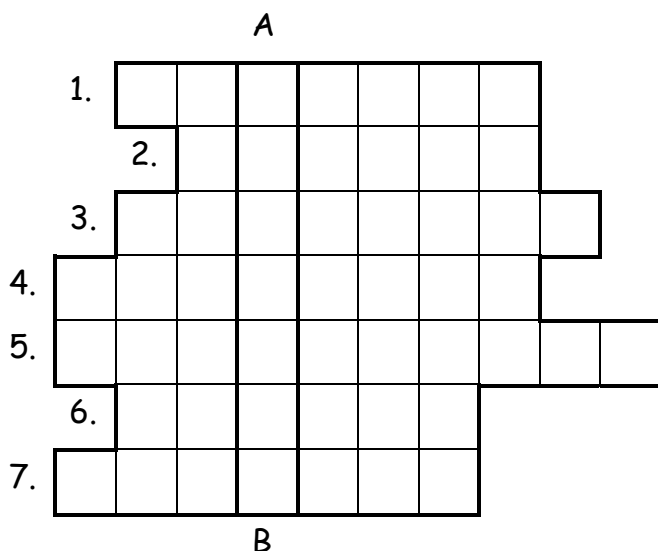
Află soluția pe verticala AB - „copil de școală”.

1. Aflat
2. A calcula
3. În vârful căciulii
4. Îmbrăcat după baie
5. Despicat
6. Tăcut

- ☐ Omul bun e ca pâinea cea de grâu.
- ☐ Nu recunosc alt semn al superiorității decât bunătatea.
- ☐ Oamenii buni sunt mai ales cei care dau din puțin.
- ☐ Omul rău trebuie evitat, chiar când e împodobit cu învățătură.

Dezlegați următorul rebus și pe coloana AB veți descoperi numele țării noastre:

1. Autorul imnului „Deșteaptă-te, române”.
2. Anotimpul începerii școlii
3. Locul desfășurării povestirii care are ca personaje principale pe Lizuca și Patrocle
4. este cioplit din lemn și a fost păcălit de vulpea Alisa și motanul Bazilio
5. Avea șapte feciori pe vremea lui Ștefan cel Mare
6. A înfăptuit-o Alexandru Ioan Cuza
7. A scris cele mai frumoase amintiri din copilărie

"Nimic nu e mai dulce decât patria și părinții."

Homer

"Numai atât ai trăit cât ai muncit."

Ghoete

"Rușine aceluia care de rău gândește!"

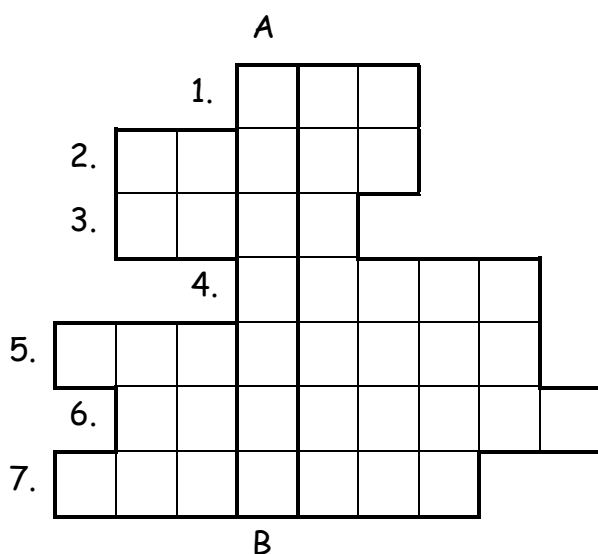
"Nu trebuie să ținem minte relele!"

- ☐ Cu cel rău nici să nu stai, nici să nu mergi împreună vreodată.
- ☐ Cine a săvârșit o faptă rea, va mai face după aceea și alta.
- ☐ Să nu faci rău altuia, fiindcă vei plăti!

NU UITAȚI!

FIȚI BUNI!

Completând de la A la B veți găsi partea lipsă a enunțului „Cuvintele sunt părți de ...”.

1. Pronumele „tu” la plural
2. Substantivele: garoafă, margaretă, lea denumesc ...
3. Cuvântul „merge” este ...
4. Înșușirea cu sens opus a adjectivului „sărac”
5. Pronumele „dumneata” este pronume de ...
6. Pronumele „eu” este ...
7. Partea de vorbire care exprimă un număr se numește ...

Sub pădure, grămadită,
Șade lumea învelită
Ziua de soare fugită
Noaptea de lună pitită.
(Casa)

Tortul, untul, fripturica,
Le-a vârat în el mămica,
Pare un dulap vopsit -
Înăuntru-i ger cumplit.
(Frigiderul)

Merge, dar nu-i vietate
N-are inimă, dar bate
Stând pe loc înaintea
Și arată ce marchează.
(Ceasul)

N-are gură și vorbește
Cântă și nu răgușește
Te vestește dacă ninge
Se aprinde și se stinge
Cine este, cine este
Minunat ca în poveste?
(Radio)

Suflet ține, suflet n-are,
Umblă fără de picioare.
Nici pe drum, nici pe picioare
Nici pe apă curgătoare.
(Avionul)

Cine are urechi și n-aude?
(Acul)
Animal cu chip de om
Țopăie din pom în pom.
(Gorila)

"Parcă-i un curcan golaș
Și fricos, și uniaș."
(Struț)

★ Știați că ...

- ✦ Struțul aleargă foarte bine, poate atinge 70 km/oră și poate face salturi de 3 m?
- ✦ Pasul unui struț african poate atinge lungimea de 3 m?
- ✦ Struțul este cea mai mare pasăre de pe Terra, atingând 70-80 kg, deci cât greutatea omului?
- ✦ Coaja ouălor de struț se folosește ca recipient pentru apă?
- ✦ Turmele de oi din Africa de Sud sunt păzite nu numai de ciobani, ci și de ... struți domesticiți?

PAGINI UMORISTICE

Doi bărbați mergeau cu trenul. Unul dintre ei rodea oase de pește.

– Dar la ce sunt bune oasele astea? Întrebă unul dintre ei.

– Dezvoltă inteligența! răspunde cel întrebător.

– Da?! Îmi vindeți și mie unul?

– Da, sigur! 2 500 lei osul!

Curiosul cumpără osul și începe să-l roadă. Deodată, spune supărat:

– Dar m-ai fraierit de tot! Cu 2 500 lei îmi cumpăram un kilogram de pește.

– Ei, vezi? Deja ai devenit mai deștept!

– Ionel, cum a fost în prima zi de școală?

– Foarte bine! Am răspuns corect la întrebarea pe care mi-a pus-o doamna învățătoare!

– Și ce te-a întrebător?

– Cum mă cheamă.

– Mămico, scrie-mi și mie o scrisoare pentru Moș Crăciun!

– De ce nu-i scrii tu?

– Fiindcă, dacă vede cum scriu, iar îmi trimite o carte de gramatică! La fel cum s-a întâmplat și anul trecut, și acum doi ani, și acum trei ani!

Doi copilași se duc cu bunica lor la mare.

– Voi ați văzut vreodată delfini? Întrebă bunica.

– Da, la televizor! răspund cei doi în cor.

– Nu așa! I-ați văzut în apă?

– Nu, fiindcă tata nu ne lasă cu televizorul în apă!

– Alo! Poliția?

– Da.

– Veniți imediat! Mi-a intrat o pisică în casă!

– Bine, băiete, pentru acest lucru chemi poliția?

– Pardon, eu nu sunt băiețel, eu sunt ... PAPAGAL.

– De ce ești supărat, amice?

– Mi-am pierdut câțelul.

– Dă un anunț!

– Degeaba, el nu știe să citească...

– Domnule farmacist, e adevărat că ouăle proaspete fac vocea mai clară?

– E adevărat! Dovadă e că găina imediat ce a ouat, începe să cotcodăcească...

– Gigel, de ce n-ai venit ieri la școală?

– Am fost bolnav, doamna învățătoare!

– Ciudat, mi s-a părut că te-am văzut alergând pe stradă!

– Desigur... Alergam să chem doctorul!

Învățătoarea comentează rezultatele lui Gigel:

– Gigele, nu stai deloc bine la învățătură; ai insuficient la română, suficient la geografie și bine la purtare!

Gigel răspunde suspinând:

– O, doamnă, o veți întrista mult de tot pe mama cu calificativele pe care mi le-ați dat!

– Mamă, astăzi toți copiii au râs de un băiat care a căzut într-o baltă, numai eu nu.

– Foarte bine ai făcut. Dar cine a fost băiatul?

– Eu.

– Ah, cât aș dori ca Dunărea să se verse în Oceanul Pacific!

– De ce, Gigele? Îl întreabă Monica.

– Pentru că așa am scris eu în lucrare la geografie.

– Andrei, unde ți-ai pus șapca?

– În rucsac, tăticule.

– Dar geaca?

– Lângă șapcă.

– Și aparatul de fotografiat, tot acolo?

– Da, tată!

– Bine, nu văd rucsacul...

– Domnule profesor, eu am adunat pe 25 cu 13 de cinci ori.

– Bravo, Gigele, ești un elev silitor!

– Da, dar vă rog să-mi spuneți care este rezultatul corect...

Un om mergea prin deșert. Ajunge la un centru de închiriat cămile și ia o cămilă.

– Pentru ca să meargă cu viteza întâi, să spui „Of”, iar pentru viteza a doua „Of, of”, pentru viteza a treia „Of, of, of”! dacă vrei s-o oprești spui „Amin”! Îl lămurește omul de la închirieri.

Se suie omul nostru pe cămilă, merge cu viteza întâi, a doua, a treia, când, vede în față o prăpastie. Nu-și mai aduce aminte cuvântul care oprea cămila.

Resemnat, își spune rugăciunea pe care o încheie cu „Amin”. Cămila se oprește la un pas de prăpastie. Ușurat, omul nostru exclamă fericit:

– Of, Doamne, am scăpat!

Tatăl vine acasă și își întreabă copiii:

– Ia spuneți, ce-ați făcut azi?

– Eu am spălat vasele! spune cel mare.

– Eu le-am șters! zice cel mijlociu.

– Iar eu am adunat cioburile! spune mezinul.

Azi, Ana a luat la română 9. Nicu râde de ea.

Ana îl întreabă:

– Tu ce notă ai luat, Nicu?

– Eu? Păi 10.

Ana să uită în caietul lui. Nicu a luat 6.

– Nu este bine să minți! spune Ana.

– Eu fac ce vreau! Ai înțeles?

Doamna îl aude. Nicu este pedepsit.

– Alexandra, de ce spui că temele sunt ca ceapa?

– Eu... cu cât le privesc mai mult, cu atât îmi vine să plâng mai tare!

– Aș dori niște vitamine pentru copii!

– A, B sau C?

– Indiferent. Încă nu a învățat să citească.

Învățătoarea îl întreabă pe Marius:

– Există vreun metal transparent?

– Da, doamnă. Grilajul!

– Ce pisici frumoase aveți!

– Da, sunt siameze.

– Zău? Și cum le-ați despărțit?

Nu e pește, nici vapor

Uniașul mărilor.

(Balena albăstrău)

De n-ar fi,
Lumea ar pieri,
Iar dacă multă este,
Lumea prăpădește.

(Ady)

O cetate luminată
Stă cu poarta descuiată.

Dar în ea nu pot pași
Decât cei ce știu citi.

(Cartea)

Sunt două surori în lume

Neasemenea la nume

Una albă, luminată,

Și-alta neagră-ntunecată

Și gonesc prin lumea lungă

Și nu pot să se ajungă.

(Zău și noaptea)

Ce dihanie ciudată,
Cu gât lung și gură mare
A-nghițit, așa, de-odată
Tot ce-i pulbere-n covoare.

(Aspiratorul)

Cine îndrăgește focul
Și-și spală mereu cojocul,
Toance-ntruna cu mult spor
Fără furcă și fuior?

(Pisica)

Primăvara te-nveselește,
Vara te umbrește,
Toamna te nutrește,
Iarna te-ncălzește,
Poftim de ghicește!

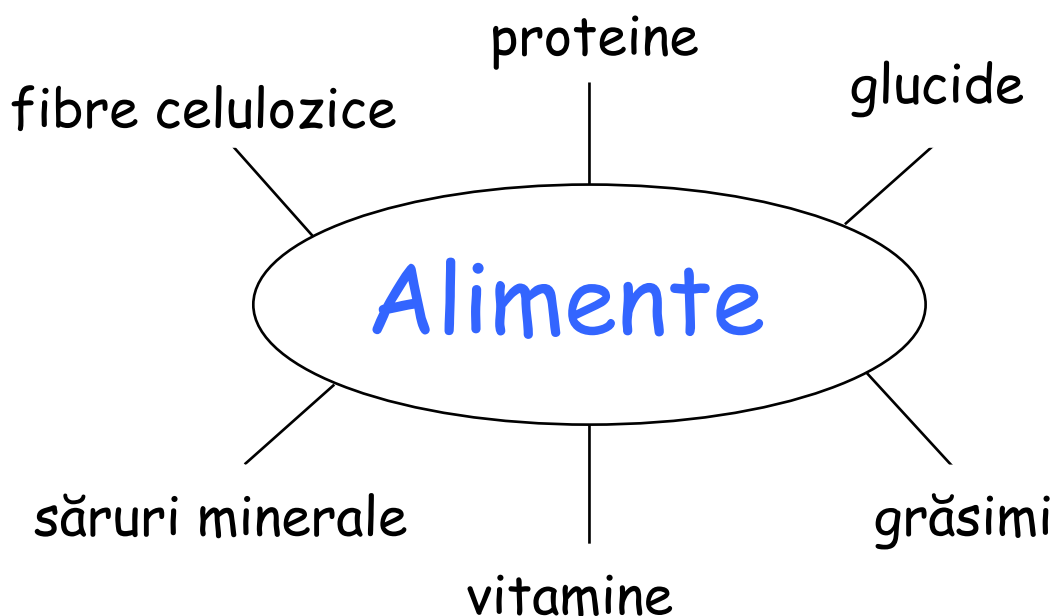
(Pomul)

Albă ca și creta,
Moale ca și lâna,
Ușoară ca palma,
Piere ca spuma.

(Zădărac)

SFATURI DE LA "CURĂȚEL"

- Spălați-vă mâinile înainte de masă!
- Spălați bine fructele și legumele înainte de a le consuma!
- Este sănătos să mâncați la ore fixe!
- Mâncați cumpătat: nici prea puțin, nici prea mult!
- Mâncați încet, fără să vă grăbiți și mestecați bine mâncarea, cu întreaga dantură!
- Consumați alimente proaspete, care au termenul de valabilitate neexpirat!
- Evitați alimentele conservate, care conțin unele substanțe neprielnice sănătății (coloranți, conservanți, întăritori, îndulcitori)!
- La cumpărarea produselor alimentare, citiți etichetele însoțitoare!
- Nu consumați alimente prea reci sau prea fierbinți!
- Nu consumați alimente sau substanțe despre care nu știți la ce folosesc!
- Evitați consumul de dulciuri sau băuturi răcoritoare înainte de masă!
- Nu vorbiți mult în timpul mesei!
- Consumați zilnic aproximativ 2 litri de lichide!
- Nu săriți peste micul dejun! Acesta ar trebui să fie de fapt cea mai importantă masă a fiecărei zile.

- 🕒 Fă baie pe întregul corp o dată pe săptămână!
- 🕒 Înainte de masă să te speli cu apă și săpun!
- 🕒 Nu folosiți detergenți pentru spălarea pe cap!
- 🕒 Folosiți numai pieptenele și peria voastră!
- 🕒 Spălați dinții cam 2-3 minute!
- 🕒 Duceți-vă la medicul stomatolog la timp!
- 🕒 Nu vă roadeți unghiile și nu lingeți degetele!
- 🕒 Nu purtați hainele prea strâmte! (îngreuiază respirația și activitatea inimii)
- 🕒 Stați cât mai mult în aer liber!
- 🕒 Aerisiți bine sălile de clasă în pauză!
- 🕒 Lăsați Soarele să pătrundă în casă!
- 🕒 Nu se vorbește cu mâncarea în gură!
- 🕒 Nu se consumă dulciuri între mese!
- 🕒 De la pisică sau câine, copiii pot contacta: turbarea, „boala ghearelor de pisică” etc. dacă animalele nu sunt vaccinate.
- 🕒 Alimentația este unul dintre cele mai importante lucruri pentru a te simți în formă și a evita apariția unor boli cum ar fi cele cardiovasculare sau obezitatea. Principala cauză a acestor îmbolnăviri o constituie alimentația nepotrivită.
- 🕒 Nu rata niciodată micul dejun! Începe ziua cu o porție de cereale, bogate în vitamine și minerale, care, înmuiate în lapte sau iaurt degresat, alături de un pahar de suc proaspăt de portocale, reprezintă varianta cea mai sănătoasă pentru micul dejun. În ceea ce privește numărul de mese pe zi, se recomandă ca acestea să fie cinci sau șase, considerat numărul optim care să asigure o continuitate energetică pe parcursul unei zile întregi. În plus, seara mănâncă cu cel puțin două ore înainte de culcare sau, dacă se poate, renunță.
- 🕒 Un copil de 9-11 ani are nevoie de 10 ore de somn.

🕒 Participând săptămânal la ora de „Educație pentru Sănătate” și urmărind sfaturile de la „Curățel”, vei fi un **COPII SĂNĂTOS**.

JURNAL DE VACANȚĂ

CĂLĂTORIE ÎN ITALIA

- jurnal de vacanță -

Am avut odată un vis. Se făcea că eram într-o țară străină. Nu m-am așteptat ca acel vis să devină real.

Deoarece tatăl meu era plecat să muncească în Italia, el ne-a invitat, pe mine împreună cu mama să petrecem o scurtă vacanță de vară.

Totul a fost fascinant! Vreți să vă povestesc și vouă? Ascultați-mă cu atenție!

Drumul l-am parcurs cu autocarul și a durat aproape două zile și două nopți.

Mă pierdeam în peisajul naturii care-mi deschidea ușa spre fericire. Împrejurimile erau asemenea celor din vis, de parcă mai trecusem odată pe acolo.

Cel mai mult m-au impresionat munții Alpi, ale căror stânci golașe urcă spre vârfurile acoperite cu zăpadă. La poalele lor curgeau râuri reci și cristaline.

Într-o clipă s-au ivit în fața mea zeci de tunele lungi, luminate cu mii de beculțe.

Somnul mă furase ca într-o vrajă, și într-o clipă am ajuns în orașul Torino, acolo unde locuia tatăl meu.

Tata mi-a povestit că acest oraș a fost prima capitală a Italiei Unite. De asemenea este un mare centru industrial, comercial și cultural. Am vizitat muzee, vestigii romane, catedrale.

Am aflat că regii Italiei proveneau din familia Savoia, iar cel mai bogat marchiz Cotelengo și-a donat toată averea lui, săracilor.

Călătoria a continuat și în orașul Genova, orașul de unde a plecat Cristofor Columb și mai înainte Marco Polo în descoperirea altor țări.

Tot în Genova am vizitat cel mai mare acvariu din Europa și al doilea din lume, după care am intrat într-o autentică corabie de pirați.

Tata ne-a făcut o surpriză ducându-ne cu vaporețul de-a lungul Coastei Liguaria. Am ajuns în unul din cele mai bogate porturi comerciale: Porto-Fino.

Vă doresc din suflet ca și visele voastre să se îndeplinească!

Lupu Ana Smărăndiță
Clasa a III-a C

O VACANȚĂ DE NEUITAT

Ioana, Emilia și Gabi sunt în vacanță la munte. Într-o dimineață, după micul dejun, Gabriel a spus:

- Haideți să ne plimbăm pe munte!

Zis și făcut. Admirând frumusețile muntelui, însoțiți de trilul vesel al păsărilor au ajuns în desigurul pădurii:

- Emilia, ce este aceea? întrebă Ioana.

- Cred că este o hârtie.

Când s-au uitat mai bine, au observat că este o hartă care duce la comoara regelui Arthur.

- Hai să căutăm comoara, propuse Gabi.

- S-a făcut! strigară cele două fete.

S-au îndreptat spre poteca indicată de hartă.

- Fugiți! Fugiți! Vine un urs! strigă Emilia.

Toți copiii s-au prefăcut morți. După ce ursul i-a controlat ca pe soldați, a constatat că sunt morți.

- A plecat? întrebă Ioana.

- Da, răspunse Gabi tremurând.

După ce și-au continuat drumul prin pădure, au dat peste o peșteră. Au poposit la câțiva metri depărtare.

- Ssssst!

- Ce a fost asta?

- Șerpi, răspunse Gabi.

- Păi, ce facem, întrebă Ioana, mergem sau nu?

- Da, răspunse Emilia cu curaj.

- Dar mai întâi, avem nevoie de niște bețe zdravene, pentru a ne croi drum printre șerpi, fu de părere Gabi.

După ce au mers o bună bucată de timp, au văzut o lumină. O sumedenie de bănuți de aur și argint le-au ieșit în cale.

- Să luăm comoara și să o predăm autorităților, propuse Emilia.

- Așa este corect, au aprobat ceilalți doi.

Când au ajuns la hotel, au pus comoara sub pat și s-au culcat. A doua zi dimineață au plecat cu toți acasă. Acolo, au predat comoara autorităților. Au primit două milioane de lire sterline recompensă, bani cu care au reînnoit douăzeci de orfeline, iar cu restul banilor au reînnoit rezerva lor de dulciuri.

Când s-au întors la școală, toți copiii și cadrele didactice s-au mândrit cu ei, iar școala lor a devenit celebră.

Cei trei copii erau în al nouălea cer.

„Bine faci, bine găsești!”

Leuștean Tudor
Clasa a IV-a A

Cugetări despre prietenie

„este pentru om ceea ce este soarele pentru natură”

Erasm din Rotterdam

„este una din mângâierile vieții”

Lope de Vega

„este floarea cea mai rară în lumea aceasta”

Mihail Sadoveanu

„este sarea vieții”

Proverb

DOCTOR DE MEDIU

Totul a pornit de la un semn ciudat pe care îl văzusem pe una din sticlele de suc. Era un triunghi format din săgeți în interiorul căruia scria „PET”. A fost o simplă întrebare și totul a devenit poveste.

Așa a început „povestea poluării”!

Am aflat mai întâi că semnul acela însemna că ambalajul este „reciclabil” - adică trebuie depus separat de alte „deșeuri” pentru a putea fi refolosit după o prelucrare specială. „PET-ul” era doar scrierea prescurtată a materialului din care era făcut recipientul de suc. Totuși nu m-am putut abține să nu întreb: „De ce trebuie reciclat?”. Răspunsul a fost nici pe departe simplu. Trebuiau colectate separat aceste pet-uri, pentru că nu erau „biodegradabile” - adică timpul în care s-ar fi distrus singure pentru a reîntra în ciclul naturii era extrem de lung. În același timp, distrugerea lor prin ardere ar genera prea multe „noxe” în aer - adică prea multe substanțe gazoase care ar face aerul greu de respirat.

Nu am înțeles atunci prea multe, dar un lucru mi-a fost clar: puteam și trebuia să fiu un mic doctor pentru natură și mediul înconjurător.

Așa cum pentru sănătatea mea doctorului îi era mai ușor să prevină decât să lupte cu microbii, așa și mie îmi era mai ușor să strâng aceste pet-uri decât mai târziu să înlătur efectele poluării pe care le-ar produce.

Așa m-am autointitulat „doctor de mediu” și, ca orice doctor care se respectă, voi încerca să previn îmbolnăvirea pacientului meu, în primul rând prin îndepărtarea „microbilor” - toate acele produse și substanțe care pot determina poluarea mediului înconjurător.

„Micii ecologiști”

Clasa a IV-a A

Redactori :

Înv. Nițică Virginia

Înv. Profire Valerica

Înv. Velea Rica

Înv. Cozma Liliana

Colaboratori:

Înv. Zară Maria - clasa I A

Înv. Cozma Liliana - clasa I B

Înv. Popa Geta - clasa I C

Înv. Coman Gheorghe - clasa I D

Înv. Profire Valerica - clasa a II-a A

Înv. Moșnianu Maria - clasa a II-a B

Înv. Matei Ecaterina - clasa a II-a C

Înv. Maftei Luminița - clasa a II-a D

Înv. Chisă Aneta - clasa a II-a E

Înv. Pulcher Aneta - clasa a III-a A

Înv. Marin Elisabeta - clasa a III-a B

Înv. Velea Rica - clasa a III-a C

Înv. Buraga Vasile - clasa a III-a D

Înv. Ștefăniță Adriana - clasa a III-a E

Înv. Nițică Virginia - clasa a IV-a A

Înv. Oniță Viorel - clasa a IV-a B

Înv. Juverdeanu Loredana - clasa a IV-a C

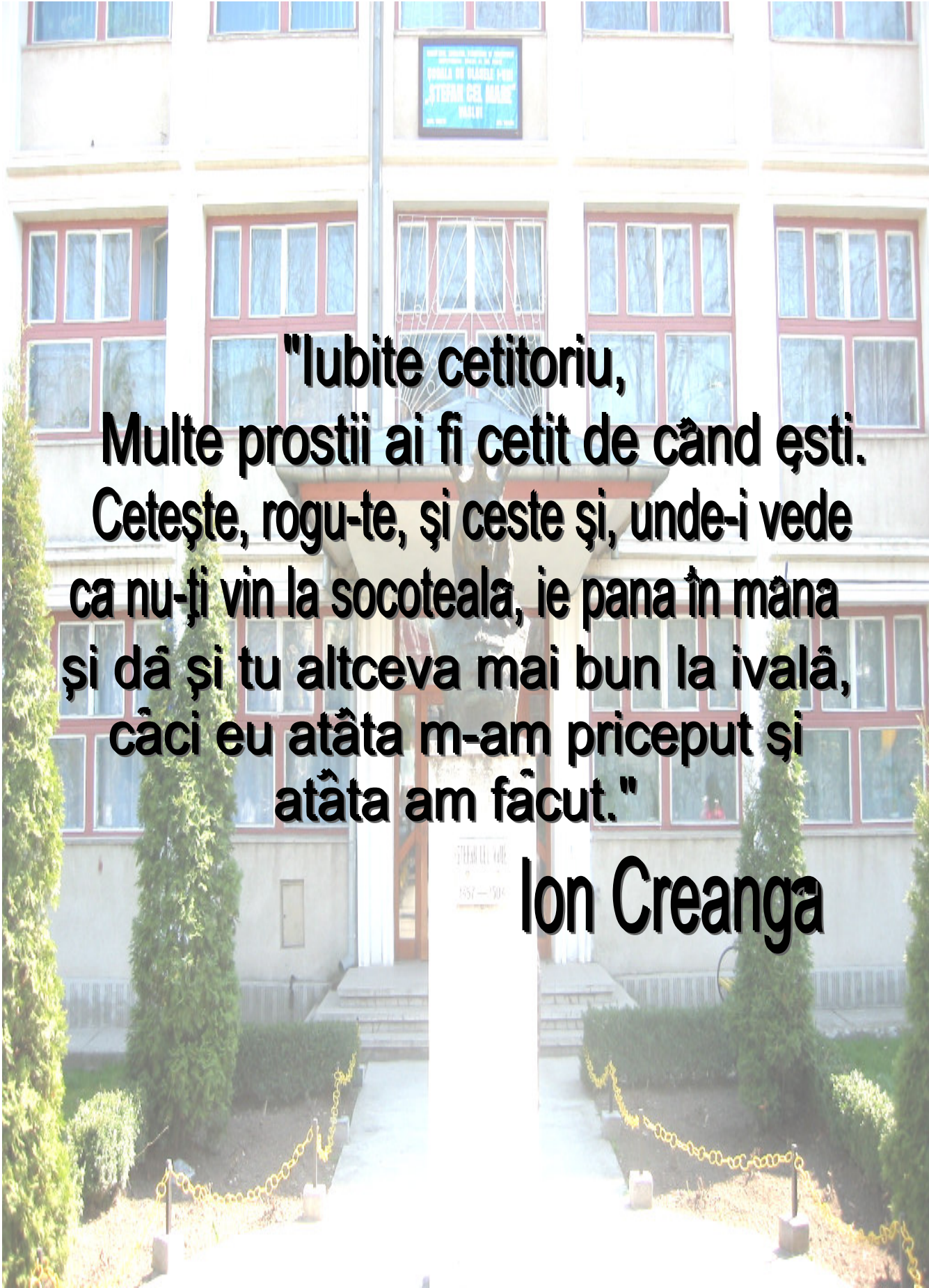
Înv. Butnaru Manuela - clasa a IV-a D

Prof. Pavel Carmen

Corectură și tehnoredactare:

Înv. Butnaru Manuela

Înv. Juverdeanu Loredana-Maria

**"Iubite cetitoriu,
Multe prostii ai fi cetit de când ești.
Cetește, rogu-te, și ceste și, unde-i vede
ca nu-ți vin la socoteala, ie pana în mana
și dă și tu altceva mai bun la ivală,
câci eu atâta m-am priceput și
atâta am făcut."**

Ion Creanga